

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

LEGACY
SEASON

VINERI
15
MAI
2026

19:00

Lie Ciocârlie

OVIDIU MARINESCU

Concertino pentru pian
și orchestră

GUY BACOS

Variațiuni simfonice pe tema
Lie Ciocârlie pentru pian
și orchestră

Francis Poulenc

Sinfonietta, FP 141

Jacques Ibert

Divertissement

IULIAN RUSU

dirijor

CONSTANTIN SANDU

pian

ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII „OLTENIA”

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de concerta subordonată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

Preturi bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Bilete se găsesc la agenția Filarmonicii Oltenia
și pe internet.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniaraiova1947

filarmonicaolteniaraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

VINERI
15
MAI
2026
19:00

Lie Ciocârlie

Jacques Ibert: Divertissement (aprox. 16')

Ovidiu Marinescu: Concertino pentru pian și orchestră, op. 16 (aprox. 10')

Guy Bacos:
 Variațiuni simfonice pe tema Lie Ciocârlie pentru pian și orchestră (aprox. 13')

Francis Poulenc: Sinfonietta, FP 141 (aprox. 30')
- *Allegro con fuoco*
- *Molto vivace*
- *Andante cantabile*
- *Très vite et très gai*

IULIAN RUSU
DIRIJOR

CONSTANTIN SANDU
pian, PORTUGALIA

ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII "OLTENIA"

IULIAN RUSU

...”De o discreție reconfortantă, cu un stil dirijoral marcat de maturitate, Iulian Rusu își exercită pasiunea, în toate contextele vieții sale muzicale - interpret, dirijor, profesor - cu o maximă acuratețe și rigoare”... (Prof. univ. dr. Petruța Coroiu)

Născut în anul 1967, Iulian Rusu și-a început studiile muzicale la vârsta de 9 ani (la Suceava) alegând clarinetul ca instrument principal. Și-a continuat studiile la Liceul de Muzică „Octav Băncilă” din Iași, la clasa profesorului Ioan Mica, și la Facultatea de Muzică din Brașov, la clasele profesorilor Dumitru Sâpcu și Daniel Theodoru.

Este licențiat al Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, specialitatea dirijat de orchestră, clasa prof. univ. dr. Dumitru Goia. A absolvit cursurile de Studii Aprofundate în dirijat orchestră la Universitatea Națională de Muzică din București, clasa prof. univ. dr. Cristian Brâncuși. În anul 2011, a obținut titlul de Doctor în muzică (specialitatea dirijat de orchestră) cu titlul tezei: *Tradiția Dirijorală în România, Stil, Concepție, Spirit creator*, la Universitatea Națională de Muzică din București sub îndrumarea prof. univ. dr. Nicolae Brânduș.

Iulian Rusu a participat la Cursuri Internaționale de Dirijat conduse de Maeștrii: Enrique García Asensio, Dumitru Goia, Jorma Panula, Octavio Calleya, Daisuke Soga, Alexander Walker. A avut privilegiul să studieze, singurul din România, cu unul dintre cei mai mari dirijori ai lumii: maestrul Sergiu Comissiona, care i-a împărtășit cunoștințe din vasta și îndelungata-i experiență.

A efectuat turnee în calitate de solist sau dirijor în Bulgaria, Cipru, Coreea de Sud, Germania, Grecia, Israel, Italia, Japonia, Kuweit, Spania, Suedia, S.U.A. și Ungaria.

A apărut în calitate de dirijor la pupitrul orchestrelor Filarmonicilor din: Arad, Bacău, Botoșani, Brașov, Craiova, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Orchestra de Cameră Radio, Râmnicu Vâlcea, Sibiu, Târgoviște, Târgu Mureș, Timișoara și a unor ansambluri orchestrale și camerale formate la inițiativa sa.

Peste hotare a dirijat: Orchestra Națională Radio din Atena, Asia Philharmonic (Busan - Coreea de Sud), Orchestra Simfonică din Cipru, Orchestra Filarmonică din Chișinău, Orchestra Simfonică din Muntenegru și Orchestra Operei Naționale din Tbilisi (Georgia).

În prezent, Iulian Rusu este conf. universitar dr. la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași și profesor asociat la Universitatea „Transilvania” - Brașov. Repertoriul dirijorului Iulian Rusu, include lucrări aparținând tuturor epocilor și stilurilor creatoare inclusiv operetă, operă și balet.

CONSTANTIN SANDU

Arta interpretativă a pianistului Constantin Sandu s-a cristalizat sub îndrumarea măestrilor săi, Sonia Rătescu, Constantin Nițu, Constantin Ionescu-Vovu și a altor personalități marcante - Sequeira Costa, Dimitri Bașkirov, Helena Sá e Costa și Tania Achot. Personalitatea sa artistică îmbină rigoarea și respectul pentru textul muzical, cu o sensibilitate poetică și o imaginație sonoră fascinantă.

De la debutul cu orchestra, la vârsta de 14 ani, a susținut o intensă activitate solistică în diverse țări din Europa și Asia, culegând aplauzele publicului și elogiile criticii de specialitate: personalitatea sa sensibilă îi permite o interpretare foarte personală și, în același timp, autentică (Piano Journal – Marea Britanie), muzician cu o personalitate indiscutabilă, (...) un magnific simț al culorii și al ritmului, care se alătură unei virtuozități categorice (Diario de Sevilla – Spania), un pianist superb, (...) un colorit și o delicatețe magistrale, (...) măiestrie ireproșabilă. Copleșitor. (ABC – Spania), un concert plin de expresivitate și emoție (Público – Portugalia), o demonstrație artistică de înaltă ținută (Muzica – România), un general în fața trupelor sale, Orchestra Simfonică Bodensee (L'Est Republicain – Franța), tușeul delicat, profund și sunetul aproape imaterial au transportat publicul la o dimensiune de reverie (Corriere valesiano –Italia).

Este laureat al Concursurilor Internaționale de la Senigallia, Viotti-Valsesia, Paloma O'Shea – Santander, Epinal, Maria Canals – Barcelona și a cântat în prestigioase Festivaluri Internaționale (George Enescu – București, Chopin – Paris, Santander, Festival de primavera – Sevilla, Ayamonte, Internationale Trossinger Tastentage, Muziksev - Izmir, Aveiro, Figueira da Foz, Espinho, Guimarães, etc.).

Colaborează cu regularitate cu orchestrele din România și Portugalia, a fost solistul unor importante orchestre europene, ca Arthur Rubinstein din Lodz, Filarmonica din Halle, Bodensee-Symphonie-Orchester din Konstanz, Orchestra Națională a Bielorusiei, Orchestra Simfonică a Radioteleviziunii din Kiev, Filarmonica Națională a Moldovei, Orchestra Națională din Porto și a cântat sub bagheta unor remarcabili dirijori: Cristian Mandeal, Horia Andreescu, Emanuel Elenescu, Petre Sbârcea, Ludovic Bacs, Ilya Stupel, Thomas Koncz, Victor Dubrovski, Emil Hacıaturian, Meir Minsky, Mark Stephenson, Heribert Beissel, Ivan Parik, Marc Tardue, John Wehner, Robert E. Luther, Didier Benetti, Piero Bellugi, Rinaldo Muratori, Daisuke Soga, etc.

A realizat numeroase înregistrări pentru radio și televiziune. De asemenea, a

înregistrat diverse CD-uri ca solist (Beethoven, Albeniz și Gershwin, Capodopere portugheze și românești pentru pian), în grupuri de muzică de cameră și cu orchestra (Mozart și A. J. Fernandes).

A fost membru în numeroase jurii de Concursuri Internaționale (Épinal (președintele juriului ediției 2021/22), Vianna da Motta – Lisabona, Cidade do Porto, Ciudad de Toledo, Viotti-Valsesia, Pinerollo – Città della Cavalleria, Helena Sá e Costa – Aveiro, Propiano – București, Yamaha Music Foundation of Europe - Porto) și a predat cursuri de perfecționare pianistică în diferite țări.

A predat cursuri de măiestrie în școli renumite pe plan mondial: Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse

de Paris, Universität für Musik und darstellende Kunst Wien, Conservatoire Royal de Bruxelles, Hogeschool Zuyd Maastricht, Yasar University Izmir, etc..

În 2006, a obținut titlul de Doctor în Muzică la Universitatea Națională de Muzică din București, sub îndrumarea Prof. Univ. Dr. Grigore Constantinescu, cu teza Muzica portugheză pentru pian.

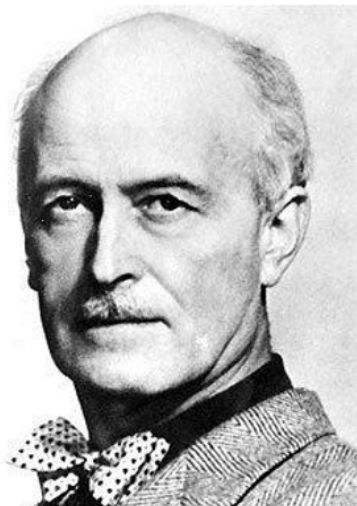
În prezent, locuiește în Portugalia, unde este șef al catedrei de pian al Școlii Superioare de Muzică și Artele Spectacolului din Porto.

Recent, a primit Premiul de Excelență și Medalia 100 pentru Centenar, din partea Ministerului Pentru Românii de Pretutindeni, pentru contribuția la „păstrarea moștenirii culturale românești”.

JACQUES IBERT (1890 - 1962)

Fiul a doi profesori la Conservatorul din Paris, a primit o educație muzicală solidă, lucrând ulterior ca pianist în cinematografele mute - o experiență care a jucat un rol în stilul său muzical. Serviciul în timpul războiului i-a întrerupt cariera muzicală, dar a uimit pe toată lumea câștigând Premiul Romei la prima încercare, în 1919. A devenit unul dintre cei mai importanți compozitori, administratori muzicali și experți din Franța până la moartea sa, în 1962.

În mijlocul schimbărilor majore în stilul muzical din secolul al XX-lea, deși trăia printre o falangă de inovatori îndrăzneți, Ibert și-a menținut totuși propriul curs, neurmând niciuna dintre diversele „școli” majore precum Schoenberg, Bartók, Debussy, Ravel, Hindemith și Stravinsky. Muzica sa reflectă fundamental o diversitate stilistică remarcabilă - aproape cameleonică - fiecare compoziție potrivită sarcinii și subiectului în cauză, fie ea luxuriantă, exotică și oarecum impresionistă, precum

Escales, fie mușcătoare și satirică, cum ar fi unele dintre numeroasele sale partituri pentru film și teatru. Dar, în întreaga sa operă, elementul comun este tipic francez: o formă clară și echilibrată; o melodie elegantă și

adesea spirituală; și o măiestrie a orchestrației colorate, dar transparente.

„Divertissement” este o reinterpretare din 1930 a muzicii incidentale pe care Ibert o compusese cu un an înainte pentru o farsă teatrală bine-cunoscută, „Pălăria de paie italiană”, din 1851, realizată de dramaturgii din secolul al XIX-lea, Labiche și Marc-Michel. Deși poate fi obscură pentru majoritatea oamenilor de astăzi, piesa ocupă un loc important în gen. În Franța a avut un succes imediat, fiind ulterior adaptată în șase filme în patru țări - din 1910 până în 1974. Iar în New York City a fost un succes de scenă în 1936, într-o producție regizată de Orson Welles ca parte a Proiectului Federal de Teatru al New Deal-ului, cu Joseph Cotton și Arlene Francis în rolurile principale, printre alții. Așadar, cu siguranță nu este o mică dramă obscură. Ca farsă, intriga este destul de absurdă, implicând o căutare a unei pălării de paie care să o înlocuiască pe cea mâncată de un cal, în timp ce proprietara pălăriei se ascunde în tufișuri cu iubitul ei. Problema este că este ziua nunții ei, mirele ei, pe bună dreptate gelos, este nedumerit și uimit de dispariția pălăriei, iar îndrăgostiții vinovați cer ca proprietarul calului să găsească o copie exactă a pălăriei digerate înainte ca totul să fie dezvăluit mirelui. Toate acțiunile care urmează provin din această stare de fapt ridicolă.

Muzica lui Ibert se adaptează

perfect contextului, fiind scrisă în cel mai pur stil burlesc al său. Suita cuprinde șase mișcări, începând cu o „Introducere” - o escapadă frenetică ce reflectă fidel haosul și absurdul goanei după o nouă pălărie. Urmează „Cortège”, care debutează într-o atmosferă calmă, specifică unei mici procesiuni, pentru ca apoi să accelereze brusc într-o succesiune antrenantă de melodii în care sunt implicate aproape toate instrumentele - totul presărat cu fragmente din “Marșul nupțial” al lui Mendelssohn. Comentariile ironice ale diversilor soliști se împletesc în această procesiune a complicațiilor matrimoniale.

Următoarea mișcare, „Nocturne”, reflectă momente ceva mai sumbre - probabil ale mirelui înșelat. Apare apoi un vals satiric, ce debutează cu un efect de cutie muzicală redat de flauturi. Ezitățile sale rătăcitoare și stângace sunt redată perfect, fiind accentuate de inflexiuni tipice de music-hall în registrul trombonului și de cîrpituri ale instrumentelor de suflat din lemn. Fagotul anunță următoarea mișcare, „Parade”, o procesiune de-a dreptul grotescă, ce trece de la o trivialitate absurdă la alta.

“Finalul” începe cu disonanțe stridente în pianul solo, dar trece rapid într-un vârtej muzical frenetic, cu nuanțe de bufonerie. Aceasta degenerază într-un haos burlesc - iar dacă ascuți cu atenție, la sfârșit, se aude nechezatul batjocoritor al calului.” (William E. Runyan)

OVIDIU MARINESCU (n. 1965)

Ovidiu Marinescu este un violoncelist, compozitor, dirijor și pedagog recunoscut internațional, care a evoluat în săli importante precum Carnegie Hall, Conservatorul din Moscova și Oriental Art Center din Shanghai. A apărut ca solist alături de ansambluri precum London Symphony, New York Chamber Symphony și numeroase orchestre din SUA, Europa și

din România sa natală. Albumul său London Cello Connection include opt concerte pentru violoncel, comandate special, înregistrate împreună cu London Symphony Orchestra.

Compozițiile lui Marinescu au fost interpretate în România, China, Brazilia, Bulgaria, Rusia, Guatemala, Muntenegru și

în întreaga Statele Unite. PARMA Recordings a inclus lucrarea I'm All Ears pentru violoncel solo pe albumul MOTO CELESTE, precum și Rorrim no. 1. A Short Essay pe albumul THROUGH GLASS, iar trio-ul său cu pian The Journey pe albumul A GRAND JOURNEY. A fost compozitor în rezidență la International Chamber Music Festival din Guatemala City și la cea de-a 7-a ediție a International String Encounters din Limeira, Brazilia.

Seria MOTO a lui Marinescu, dezvoltată împreună cu PARMA Recordings, a fost larg apreciată și a inclus lucrări a aproape 100 de compozitori începând din 2012, în înregistrări și concerte la Carnegie Hall. Cu peste 30 de albume de înregistrări, Marinescu a obținut recunoaștere internațională și premii, inclusiv medalii de aur la Global Music Awards. Înregistrările sale au ajuns pe primul loc în clasamentul Billboard Classical și includ lucrări variind de la Suitele pentru violoncel de Bach până la compoziții contemporane.

Concertino pentru pian și orchestră, op. 16, de Ovidiu Marinescu a fost compus pentru pianista Mădălina Claudia Dănilă între noiembrie 2024 și mai 2025. Cu o durată de aproximativ nouă minute, lucrarea se inspiră din ethosul românesc, integrând elemente precum gama dublu armonică, melodia tradițională „Ciuleandra” și un scurt motiv derivat din Sonata a III-a pentru vioară și pian de George Enescu. Orchestrația include patru corni utilizați pentru a evoca sonoritatea buciului, un instrument arhaic asociat aici cu spirit mioritic.

La începutul Concertino-ului, instrumentiștii orchestrei sunt instruiți să vorbească în șoaptă peste introducerea pianului, creând un gest expresiv și simbolic - o subtilă referință la arhetipul individului în raport cu colectivul, întrucât aici de solist în contrast cu ansamblul.

Secțiunea finală, virtuoasă și

captivantă, este construită pe melodia bulgară „Horo Graovsko”, pe care compozitorul a învățat-o de la Aurel Genadiev, instrumentist din orchestra Sinfonietta Vidin. Această secțiune este îmbogățită cu influențe folclorice suplimentare și discrete elemente de jazz, contribuind la caracterul energic și eclectic al lucrării.

Lucrarea a fost prezentată în primă audiție la data de 23 iunie 2025, având-o ca solistă pe Mădălina Claudia Dănilă, fiind interpretată de Wiener Kammerorchester în Mozart Saal, la Konzerthaus din Viena, sub bagheta compozitorului.

GUY BACOS (n. 1962)

Guy Bacos este un compozitor și pianist canadian a cărui activitate artistică pendulează armonios între muzica de concert, muzica de film și producția inovatoare de instrumente virtuale. Format la prestigioasele instituții McGill University și Université de Montréal, Bacos s-a impus prin versatilitatea sa stilistică și o imaginație orchestrală vibrantă. Colaborarea sa de lungă durată cu Vienna Symphonic Library, pentru care realizează demonstrații muzicale de înaltă finețe, îi confirmă statutul de expert în tehnologia sunetului. Catalogul său de creație include lucrări precum Variațiuni Rapsodice pe tema „Lie Ciocârlie”, Christmas Chimes, Mourning sau piesa de virtuozitate pianistică Game, Set and Match. Acestea au fost incluse în repertorii internaționale, fiind apreciate pentru fuziunea distinctivă între lirismul profund, bogăția cromatică și strălucirea tehnică.

Geneza Variațiunilor simfonice datează din anul 2014, când compozitorul a decis să dedice o lucrare dialogului dintre pian și orchestră. La sugestia unui pianist român, Bacos a ales ca fundament tematic celebra melodie populară Lie Ciocârlie, adusă în conștiința universală de George Enescu. Deși inițial nu era familiarizat cu filonul folcloric românesc, compozitorul a fost fascinat de expresivitatea temei după ce

a audiat mai multe interpretări violonistice emblematice, în special pe cea a lui Grigoraș Dinicu. Din perspectiva pianistului, Bacos a găsit provocator și incitant transferul rolului solistic de la vioară către pian. Lucrarea a cunoscut premiera absolută în România în anul 2015, intrând ulterior în repertoriul curent al pianiștilor Constantin Sandu și Ioana Maria Lupașcu (1977 - 2023), fiind interpretată cu succes pe numeroase scene.

FRANCIS POULENC (1899 - 1963)

Beneficiind de o educație de formație prevalent clasică, compozitorul francez a aprofundat studiul muzicii sub îndrumarea lui Ricardo Vines, cel care i-a și facilitat întâlnirea cu Satie și Auric. În timpul primului război mondial, s-a angajat ca dactilograf în serviciul Amiralității din Paris, devenind în acea perioadă membru al celebrului grup „Les Six” format din muzicienii nonconformiști: Honegger,

Auric, Tailleferre, Durey și Milhaud, ce militau pentru respingerea influențelor romantice și impresioniste perpetuate în creația muzicală. După terminarea războiului, Poulenc și-a continuat studiile cu Charles Koechlin, inițiindu-se în domeniul compoziției. Dacă inițial stilul său componistic se caracteriza printr-o oarecare superficialitate și ironie subtilă, moartea unui prieten foarte apropiat în 1935 l-a marcat profund pe tânărul muzician, ceea ce s-a reflectat inclusiv în sobrietatea liniei melodice a lucrărilor sale viitoare. Colaborarea, după 1935, cu baritonul Pierre Bernac s-a dovedit deosebit de fructuoasă, iar opera comică *Les Mamelles de Tirésias* (pe baza unui text de Apollinaire, compusă în 1944 și pusă în scenă la Paris în 1947) i-a conferit autorului un considerabil prestigiu. De altfel, opera tragică *Dialogue de Carmelites*, pe un libret de Georges Bernanos, reaminte momentul execuției călugărițelor carmelite în timpul Revoluției franceze, impresionând publicul prin mesajul său umanist, astfel că a și fost inclusă imediat în repertoriul internațional de gen. Printre alte compoziții reprezentative se includ baletele *Les Biches*, *Aubade*, *Les animaux modèles*, precum și piese orchestrale (încântătorul *Concert campestre* pentru clavecin, concertele pentru orgă, pian și două pian), melodiile inspirate de poemele lui Ronsard, *Moréas (Airs chantés)*, *Apollinaire (Banalités, Bestiaire)*, *Cocteau*, *Max Jacob*, *Eluard (Tel jour, telle nuit, Le Travail du Peintre)*, *Aragon*, *Louise de Vilmorin (Fiançailles pour rire)*, cantatele și lucrările corale (*Sept Chansons*, *Sécheresses*, *Figure humaine*), cât și lucrările religioase a cappella sau cu acompaniament de orchestră (*Messe*, *Litanies à la Vierge noire*, *Quatre motets pour un temps de pénitence*, *Stabat mater*). Totodată, pasiunea compozitorului pentru instrumentele de suflat se regăsește exprimată în ineditele sonate pentru flaut, clarinet, oboi și pian, precedate de atractivul

Trio pentru oboi, fagot și pian.

Sinfonietta, FP 141, este o lucrare pentru orchestră de Francis Poulenc. Compusă în 1947 la o comandă a BBC, a fost interpretată pentru prima dată la Londra, pe 24 octombrie 1948, dirijată de Roger Désormière. Poulenc, care inițial a fost îndemnat să studieze economia de către părinții săi, a ajuns la muzică târziu, fără prea multă educație formală. A avut succes cu un balet complet, *Les biches*, scris la o comandă de Diaghilev și a avut premiera la Monte Carlo în 1924. Publicul tânăr a apreciat farmecul proaspăt și nesofisticat, iar compozitorul a primit comenzi în urma succesului înregistrat.

Lucrarea este lejeră, plină de ritmuri de dans, uneori satirice. Prima mișcare debutează energic, oferind însă un contrast marcat prin pasaje melodice sinuoase.

A doua mișcare, cu caracter de scherzo, amintește de ultima mișcare a baletului „*Les biches*” și are „scurte momente misterioso”. A treia mișcare este blândă, cu o temă melodică expansivă. Finalul amintește de ultimele mișcări ale lui Haydn cu teme „folclorice” și „se grăbește spre o concluzie fără suflu”, așa cum a descris James Harding în notele din 1989.

IULIAN RUSU

“...With a reassuring discretion and a conducting style marked by maturity, Iulian Rusu exercises his passion, in all contexts of his musical life—performer, conductor, professor—with maximum accuracy and rigor...” (Prof. Petruța Coroiu)

Born in 1967, Iulian Rusu began his musical studies at the age of 9 (in Suceava), choosing the clarinet as his main instrument. He continued his studies at the “Octav Băncilă” Music High School in Iași, under Professor Ioan Mica, and at the Faculty of Music in Brașov, with Professors Dumitru Săpcu and Daniel Theodoru.

He is a graduate of the “George Enescu” National University of Arts in Iași, specializing in orchestral conducting, under Prof. Dumitru Goia. He completed advanced studies in orchestral conducting at the National University of Music in Bucharest, under Prof. Cristian Brâncuși. In 2011, he obtained a PhD in Music (orchestral conducting), with the thesis: *The Conducting Tradition in Romania: Style, Concept, Creative Spirit*, at the National University of Music in Bucharest, under the supervision of Prof. Nicolae Brânduș.

Iulian Rusu has participated in international conducting courses led by maestros Enrique García Asensio, Dumitru Goia, Jorma Panula, Octavio Calleya, Daisuke Soga, and Alexander Walker. He had

the unique privilege—being the only Romanian—to study with one of the world's greatest conductors, Sergiu Comissiona, who shared insights from his vast experience.

He has toured as a soloist or conductor in Bulgaria, Cyprus, South Korea, Germany, Greece, Israel, Italy, Japan, Kuwait, Spain, Sweden, the USA, and Hungary.

As a conductor, he has appeared with philharmonic orchestras in Arad, Bacău, Botoșani, Brașov, Craiova, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, the Radio Chamber Orchestra, Râmnicu Vâlcea, Sibiu, Târgoviște, Târgu Mureș, Timișoara, as well as with orchestral and chamber ensembles founded on his initiative.

Abroad, he has conducted the National Radio Orchestra of Athens, Asia Philharmonic (Busan, South Korea), the Cyprus Symphony Orchestra, the Philharmonic Orchestra of Chișinău, the Montenegrin Symphony Orchestra, and the Tbilisi National Opera Orchestra (Georgia).

Currently, Iulian Rusu is an Associate Professor at the “George Enescu” National University of Arts in Iași and an affiliated professor at Transilvania University of Brașov. His repertoire includes works from all periods and styles, including operetta, opera, and ballet.

CONSTANTIN SANDU

The interpretative art of pianist Constantin Sandu was shaped under the guidance of his teachers Sonia Rătescu, Constantin Nițu, Constantin Ionescu-Vovu, and other notable figures such as Sequeira Costa, Dimitri Bashkistrov, Helena Sá e Costa, and Tania Achot. His artistic personality combines rigor and respect for the musical

text with poetic sensitivity and a fascinating sonic imagination.

Since his orchestral debut at the age of 14, he has maintained an intense solo career across Europe and Asia, earning audience acclaim and critical praise: “his sensitive personality allows for a highly personal yet authentic interpretation” (*Piano Journal – UK*), “a musician of undeniable

personality (...) a magnificent sense of color and rhythm combined with remarkable virtuosity” (Diario de Sevilla – Spain), “a superb pianist (...) masterful color and delicacy (...) impeccable artistry. Overwhelming.” (ABC – Spain), “a concert full of expressiveness and emotion” (Público – Portugal), “a high-level artistic performance” (Muzica – Romania), “a general before his troops, the Bodensee Symphony Orchestra” (L’Est Républicain – France), “his delicate touch, depth, and almost immaterial sound transported the audience into a dreamlike dimension” (Corriere Valsesiano – Italy).

He is a laureate of international competitions such as Senigallia, Viotti-Valsesia, Paloma O’Shea (Santander), Epinal, and Maria Canals (Barcelona), and has performed at prestigious festivals (George Enescu – Bucharest, Chopin – Paris and Santander, Festival de Primavera – Seville and Ayamonte, Internationale Trossinger Tastentage, etc.).

He collaborates regularly with orchestras in Romania and Portugal and has performed with major European orchestras such as the Arthur Rubinstein Philharmonic (Łódź), Halle Philharmonic, Bodensee Symphony Orchestra (Konstanz), Belarus National Orchestra, Kyiv Radio Symphony

Orchestra, Moldova National Philharmonic, and the Porto National Orchestra.

He has made numerous radio and television recordings and recorded CDs as a soloist (Beethoven, Albéniz, Gershwin, Portuguese and Romanian masterpieces), in chamber ensembles, and with orchestra (Mozart, A. J. Fernandes).

He has served on juries of major international competitions (Épinal, Vianna da Motta – Lisbon, Cidade do Porto, Ciudad de Toledo, etc.) and has taught masterclasses worldwide, including at top institutions such as the Paris Conservatoire, University of Music Vienna, Royal Conservatory of Brussels, Maastricht Conservatory, and Yaşar University.

In 2006, he obtained a PhD in Music from the National University of Music in Bucharest, with the thesis Portuguese Piano Music.

He currently lives in Portugal, where he is Head of the Piano Department at the School of Music and Performing Arts in Porto.

Recently, he received the Excellence Award and the “100 for the Centenary” Medal from the Ministry for Romanians Abroad for his contribution to preserving Romanian cultural heritage.

JACQUES IBERT (1890 - 1962)

The son of two professors at the Paris Conservatory, he received a solid musical education and later worked as a pianist in silent cinemas—an experience that influenced his musical style. His service during the war interrupted his musical career, but he astonished everyone by winning the Prix de Rome on his first attempt in 1919. He went on to become one of the most important composers, musical administrators, and experts in France until his death in 1962.

Amid the major stylistic changes in 20th-century music, although he lived among

a phalanx of bold innovators, Ibert nevertheless maintained his own course, not following any of the major “schools” such as those of Schoenberg, Bartók, Debussy, Ravel, Hindemith, or Stravinsky. His music fundamentally reflects a remarkable - almost chameleon-like - stylistic diversity, each composition suited to its task and subject, whether lush, exotic, and somewhat impressionistic, as in *Escapes*, or biting and satirical, as in some of his many film and theatre scores. Yet throughout his output, a common element remains typically French:

clear and balanced form, elegant and often witty melody, and a mastery of colorful yet transparent orchestration.

Divertissement is a 1930 reworking of the incidental music that Ibert had composed a year earlier for the well-known theatrical farce *The Italian Straw Hat* (1851), written by the 19th-century playwrights Labiche and Marc-Michel. Although it may be obscure to many today, the play holds an important place within its genre. In France, it was an immediate success and was later adapted into six films in four countries between 1910 and 1974. In New York City, it was also a stage success in 1936, in a production directed by Orson Welles as part of the New Deal's Federal Theatre Project, starring Joseph Cotten and Arlene Francis, among others. It is certainly not a minor or obscure drama. As a farce, the plot is quite absurd, involving the search for a straw hat to replace one eaten by a horse, while the hat's owner hides in the bushes with her lover. The complication is that it is her wedding day; her understandably jealous groom is bewildered by the disappearance of the hat, and the guilty lovers demand that the horse's owner find an identical replacement before everything is revealed. All ensuing action stems from this ridiculous premise.

Ibert's music is perfectly suited to

the situation and written in his finest burlesque style. There are six movements, beginning with an "Introduction," a frenetic escapade fully reflecting the chaos of the absurd chase for a new hat. The following "Cortège" begins the small procession in a calm mood, but suddenly accelerates into an engaging succession of melodies played by nearly all the instruments—complete with fragments of Mendelssohn's *Wedding March*. Ironic comments from various soloists weave into this march of matrimonial complications. The ensuing "Nocturne" reflects some darker moments—probably for the deceived groom. A satirical waltz then comes into view, beginning with a music box effect evoked by the flutes. Its wandering and awkward hesitations are perfectly rendered, enhanced by music-hall accents in the trombone and bird-like chirping in the woodwinds. The bassoon announces the next movement, "Parade," a rather grotesque procession moving from one absurd triviality to another. The "Finale" begins with jarring dissonances in the solo piano but quickly shifts into a whirlwind of hurried clownish music. It clearly dissolves into slapstick chaos—and if you listen carefully, the horse laughs at the end. (William E. Runyan)

OVIDIU MARINESCU (n. 1965)

Ovidiu Marinescu is an internationally recognized cellist, composer, conductor, and educator who has performed in major venues such as Carnegie Hall, the Moscow Conservatory, and the Oriental Art Center in Shanghai. He has appeared as a soloist with ensembles including the London Symphony, the New York Chamber Symphony, and numerous orchestras across the United States, Europe, and his native Romania. His album *London Cello Connection* features eight specially

commissioned cello concertos recorded with the London Symphony Orchestra.

Marinescu's compositions have been performed in Romania, China, Brazil, Bulgaria, Russia, Guatemala, Montenegro, and throughout the United States. PARMA Recordings has included his work *I'm All Ears* for solo cello on the album *MOTO CELESTE*, as well as *Rorrim No. 1. A Short Essay on the album THROUGH GLASS*, and his piano trio *The Journey* on the album *A GRAND JOURNEY*. He has served as

composer-in-residence at the International Chamber Music Festival in Guatemala City and at the 7th edition of the International String Encounters in Limeira, Brazil.

Marinescu's MOTO series, developed in collaboration with PARMA Recordings, has been widely acclaimed and has featured works by nearly 100 composers since 2012, in both recordings and concerts at Carnegie Hall. With over 30 recorded albums, Marinescu has achieved international recognition and awards, including gold medals at the Global Music Awards. His recordings have reached number one on the Billboard Classical chart and include works ranging from Bach's Cello Suites to contemporary compositions.

The Concertino for Piano and Orchestra, Op. 16 by Ovidiu Marinescu was composed for pianist Mădălina Claudia Dănilă between November 2024 and May 2025. Lasting approximately nine minutes, the work draws inspiration from the Romanian ethos, incorporating elements such as the double harmonic scale, the traditional melody “Ciuleandra,” and a short motif derived from George Enescu's Violin

Sonata No. 3. The orchestration includes four horns used to evoke the sound of the buciun, an archaic instrument associated here with a pastoral Romanian spirit.

At the beginning of the Concertino, orchestral musicians are instructed to whisper over the piano's introduction, creating an expressive and symbolic gesture—a subtle reference to the archetype of the individual in relation to the collective, embodied here by the soloist in contrast with the ensemble.

The final section, virtuosic and captivating, is built on the Bulgarian melody “Horo Graovsko,” which the composer learned from Aurel Genadiev, an instrumentalist in the Sinfonietta Vidin orchestra. This section is enriched with additional folk influences and subtle elements of jazz, contributing to the energetic and eclectic character of the work.

The piece was premiered on June 23, 2025, with Mădălina Claudia Dănilă as soloist, performed by the Wiener Kammerorchester in the Mozart Hall at the Konzerthaus in Vienna, under the baton of the composer.

GUY BACOS (n. 1962)

Guy Bacos is a Canadian composer and pianist whose artistic activity moves harmoniously between concert music, film music, and the innovative production of virtual instruments. Educated at the prestigious institutions McGill University and the Université de Montréal, Bacos has distinguished himself through his stylistic versatility and a vibrant orchestral imagination. His long-standing collaboration with the Vienna Symphonic Library, for which he creates highly refined musical demonstrations, confirms his status as an expert in sound technology. His catalogue of

works includes pieces such as Rhapsodic Variations on the theme “Lie Ciocârlie”, Christmas Chimes, Mourning, and the virtuosic piano piece Game, Set and Match. These works have been included in international repertoires and are appreciated for their distinctive fusion of deep lyricism, rich chromaticism, and technical brilliance.

The genesis of the Symphonic Variations dates back to 2014, when the composer decided to dedicate a work to the dialogue between piano and orchestra. At the suggestion of a Romanian pianist, Bacos chose as his thematic foundation the famous

folk melody *Lie Ciocârlie*, brought to universal recognition by George Enescu. Although he was not initially familiar with Romanian folklore, the composer became fascinated by the expressiveness of the theme after listening to several emblematic violin interpretations, especially that of Grigoraș Dinicu. From a pianist's perspective, Bacos

found the transfer of the solo role from violin to piano both challenging and exciting. The work had its world premiere in Romania in 2015 and later entered the regular repertoire of pianists Constantin Sandu and Ioana Maria Lupașcu (1977-2023), being successfully performed on numerous stages.

FRANCIS POULENC (1899 - 1963)

Benefiting from a predominantly classical education, the French composer deepened his study of music under the guidance of Ricardo Viñes, who also facilitated his meeting with Satie and Auric. During the First World War, he worked as a typist in the Admiralty service in Paris, becoming during that period a member of the famous group *Les Six*, formed by the nonconformist musicians Honegger, Auric, Tailleferre, Durey, and Milhaud, who advocated the rejection of the romantic and impressionist influences perpetuated in musical creation.

After the war, Poulenc continued his studies with Charles Koechlin, initiating himself into the field of composition. While his early compositional style was characterized by a certain superficiality and subtle irony, the death of a very close friend in 1935 deeply affected the young musician, a change that was reflected in the sobriety of the melodic line in his later works. His collaboration after 1935 with the baritone Pierre Bernac proved highly fruitful, and the comic opera *Les Mamelles de Tirésias* (based on a text by Apollinaire, composed in 1944 and staged in Paris in 1947) brought him considerable prestige.

Likewise, the tragic opera *Dialogues des Carmélites*, on a libretto by Georges Bernanos, evoked the execution of Carmelite nuns during the French Revolution, impressing audiences with its humanist message and quickly entering the

international operatic repertoire. Among his other representative works are the ballets *Les Biches*, *Aubade*, *Les animaux modèles*, as well as orchestral pieces (the delightful *Concert champêtre* for harpsichord, and concertos for organ, piano, and two pianos), songs inspired by poems of Ronsard, *Moréas* (*Airs chantés*), *Apollinaire* (*Banalités*, *Bestiaire*), *Cocteau*, *Max Jacob*, *Éluard* (*Tel jour, telle nuit*, *Le Travail du peintre*), *Aragon*, and *Louise de Vilmorin* (*Fiançailles pour rire*), cantatas and choral works (*Sept chansons*, *Sécheresses*, *Figure humaine*), as well as sacred works a cappella or with orchestral accompaniment (*Mass*, *Litanies à la Vierge noire*, *Quatre motets pour un temps de pénitence*, *Stabat Mater*). At the same time, the composer's passion for wind instruments is reflected in his distinctive sonatas for flute, clarinet, oboe, and piano, preceded by the engaging *Trio for oboe, bassoon, and piano*.

Sinfonietta, FP 141, is an orchestral work by Francis Poulenc. Composed in 1947 on a commission from the BBC, it was first performed in London on October 24, 1948, conducted by Roger Désormière.

Poulenc, who was initially encouraged by his parents to study economics, came to music relatively late and with little formal training. He achieved success with a full-length ballet, *Les biches*, written on commission from Diaghilev and premiered in Monte Carlo in 1924. A young audience appreciated its fresh and

unpretentious charm, and the composer received further commissions following this success.

The work is light and filled with dance rhythms, sometimes satirical. The first movement begins forcefully but is contrasted by melodic elements. The second movement, scherzo-like in character, recalls the final

movement of the ballet *Les biches* and includes “brief mysterious moments.” The third movement is gentle, with an expansive melodic theme. The finale recalls the closing movements of Haydn, with “folkloric” themes, and “rushes to a breathless conclusion,” as described by James Harding in his 1989 notes.

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 15 mai 2026

Vioara I

Octavian GORUN
concertmaestră
Steliana BORDEIANU
șef partidă
Gigel MILCU
Simona PETRENCU
Dan PREDOI
Ștefana ZAHARIA
Valentin ILIUȚĂ
Cătălin SASU
Pompilia POPESCU
Cristina LEOVEANU

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Roxana ILIUȚĂ
șef partidă
Cristina PÎRLEA
Adrian BADEA
Iuliana PREDOI
Darius MELENCOVICI
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Elena ORAVEȚ
șef partidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Andreea CĂPĂȚÂNĂ
Mariana MORARU
Rebeca TĂNASIE

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Rucsandra HALIȚCHI
Raluca PESCLEVEI
Elvis CIUCULESCU
șef partidă
Marius VASILESCU

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Traian BADEA
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Daria PETRE
Yurii TOVARNYTSKYI

Oboi

Liviu FĂRCAȘ
solist instrumentist
Irina ȚAPEȘ
șef partidă

Clarinet

Eugen DUMINICĂ
solist instrumentist
Liviu CHISĂR

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Daniela STATKOVA

Corn

Marcu DIACONU
Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Cezar FLOREA

Trompetă

Dorinel MĂCIUCĂ
solist instrumentist
Dumitru STĂNESCU

Trombon

Alexandru AOLĂRIȚI
solist instrumentist

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

Percuție

Anna TOVARNYTSKA
Florin DAVIȚOIU
Alexandru COADĂ

Harpă

Cristina MUNTEANU

Pian

Corina STĂNESCU

MARȚI
19
MAI
2026

19:00

ANALIA SELIS

LATINO

simfonie

O călătorie în America Latină

prior

O călătorie în America Latină

Dirijor

IULIAN RUSU

Pian & orchestrator

MARIANO CASTRO

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII „OLTENIA”

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@flarmonica-olteniei.ro

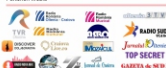

Simfonică "Oltenia"
este instituție publică
concerte subvenționate
Primăria Craiova
Consiliul Local Municipal

**Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)**
Biletele se găsesc la agenția Filarmonicii Ottenia
și pe entertix.ro

Relatii la telefon: 0251.414.698

Portugali media

SPONSOR

Autonom
REDUCE RO

GRAFICĂ: DANIEL ENE

 www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonica **oltenia** craiova

 olteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

FILARMONICA OLTENIA CRAIOVA

Romeo & Julieta

JIN WANG
dirijor

RADU RĂȚOI
acordeon

PIOTR ILICI CEAIKOVSKI
Uvertura-fantezie „Romeo și Julieta”

ASTOR PIAZZOLLA
„Anotimpurile din Buenos Aires”
pentru acordeon și orchestră de coarde

SERGHEI PROKOFIEV
„Romeo și Julieta”
(selecțiuni din suitele I, II și III)

**ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII „OLTENIA”**

SĂMBĂTĂ
23
MAI
2026
19:00

Craiova
International
Shakespeare
Festival

LEGACY
STAROS

Flarmonica "Oltenia" Craiova 2026

Coloș Unirii, nr. 18
Craiova, Județul Mehedinți
Tel: 0231 414.888
www.filarmonicaoltenia.ro

15 lei (inclusiv: simfonie, concerturi)
și 10 lei pentru copii sub 12 ani
Prețuri în lei, inclusiv TVA

Parteneri media:

Autonom
REDUCERO

RELAX BALLROOM

SPONSORI

PARTENERI MEDIA

Caiet-program realizat de Radu Jianu
Traducere text: Cosmina Titea
GRAFICĂ: DANIEL ENE